

Förordning (1984:985) om handläggningen av ärenden rörande sjöfynd

1 §

[991] Om Polismyndigheten har underrättats om ett sjöfynd enligt 1 § [961] lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd eller om sjöfyndet har lämnats till myndigheten enligt 2 § [962] första stycket samma lag, ska den om möjligt ta hand om fyndet. *Förordning (2014:1136)*.

2 §

[992] I samband med besiktning av ett sjöfynd enligt 3 § [963] första stycket lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd skall besiktningsmännen värdera fyndet och, med tillämpning av de grunder som föreskrivs i sjölagen (1994:1009) ([1801] o.f.), föreslå skälig bärgarlön. I besiktningsinstrumentet skall anteckning göras om märken och andra kännetecken, genom vilka ägaren kan känna igen godset. Om fyndet vid besiktningen anses vara av sådan beskaffenhet att det inte kan vårdas utan fara för försämring, skall skälen till detta uppges i besiktningsinstrumentet. *Förordning (1995:169)*.

3 §

[993] Om ett sjöfynd som inte kan vårdas utan fara för försämring ska säljas på offentlig auktion enligt 3 § andra stycket lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd, ska auktionen kungöras på lämpligt sätt.

En sådan auktion som avses i första stycket (sjöfyndsauktion) ska förrättas genom Polismyndighetens försorg. Om godset ska säljas på något annat sätt, ska myndigheten svara för försäljningen. Staten har rätt att ta ut ersättning för godsets vård och försäljning ur köpeskillingen. *Förordning (2014:1136)*.

4 §

[994] Om det finns anledning att anta att ett sjöfynd utgör oförtullad vara, ska Polismyndigheten underrätta Tullverket om detta. *Förordning (2014:1136)*.